No. 38. ANUL V. 23 Iunie 1902.

Albina

Revistă Enciclopedică Populară

Apare în fie-care Duminică

Abonamentul în țară pe an Leĭ 5 | Abonamentul în străin. pe an Leĭ 8
» » » 6 lunĭ » 3 | Un numĕr. . . . . 15 banĭ
Pentru anunciurĭ 1 leŭ linia. Mica publicitate 5 banĭ cuvîntul
Manuscriptele nepublicate se ard.

SUMARUL: *N. Rădulescu-Niger,* Numaĭ mintea 'mpĕrățește.—*Eleonora Slavicĭ,* Discrețiunea femeeascā. - Semne bune. Circulara P. S. *Pimen al Dunăreĭ-de-jos,* —*N. I. Moga,* Dușmaniĭ grădineĭ de legume. — Profesorĭ ambulanțĭ. Circulara d-luĭ *Ion Kalinderu.—Const. I. Tomulescu,* Chestiunea religiuneĭ. — *Ión E. Mihăescu,* Cultura legumelor și a pomilor fructiferĭ. —*Dr. I. Felix,* Povețe despre păstrarea sănătățeĭ (Aerul).—De la sate.—*I. Niculescu,* Ingrășarea animalelor și apa. — *Dr. Irimia Popescu,* Corespondența medicală. — *Get,* Bibliografie. —Societățĭ economice la sate. — Informațiunĭ. — Apel.—Mulțumirĭ. Sfaturĭ: De ce trébă este funingenea și cenușa. — La orĭ-ce înveninare de sânge.— Ca să avem salată frumósă.

Ilustrațiunĭ: Casa de vênătóre a M. S. Regeluĭ (Sinaia). — Cârtița saŭ sobolul. — Orașul Stockolm, capitala Suedieĭ.—Camera de musică a M. S. Regineĭ din Palatul Bucurescĭ.

Redacția și Administrația Str. Mântulésa No. 9, Bucurescĭ.

Eforia Spitalelor Civile din Bucurescĭ.

PUBLICAŢIUNI

In ḑiua de 4 Iulie 1902, ora 10 a. m., se va ţine licitaţie publică cu oferte sigilate la Eforie, pentru darea în întreprindere a reparaţiunilor necesare a se executà la biserica schituluĭ Târgşor, din jud. Prahova.

Condiţiunile speciale şi devisul se pot vedé la Serviciul Bunurilor, în orĭ-ce ḑi şi oră de lucru.

Valórea acestor lucrărĭ este de leĭ 2.907.80/100.

Concurenţiĭ vor trebuì să depună ca garanţie provisorie leĭ 5% din suma devisuluĭ, cunoscênd că cea definitivă va fi de 10% din suma resultată la licitaţie.

*
* *

In ḑiua de 4 Iulie 1902, orele 10 a. m., se va ţine licitaţie publică cu oferte sigilate la Eforie pentru darea în întreprindere a consolidăriĭ str. Vînătorilor şi Sf. Gheorghe din Sinaia.

Condiţiunile speciale şi devisul se pot vedé la Serviciul Bunurilor, în orĭ-ce ḑi şi oră de lucru.

Valórea acestor lucrărĭ este de leĭ 6.869.95/100.

Concurenţiĭ vor trebuì să depună ca garanţie provisorie leĭ 5% din suma devisuluĭ, cunoscênd că cea definitivá va fi de 10% din suma resultată la licitaţie.

*
* *

In ḑiua de 5 Iulie 1902, orele 10 a. m., se va ţine licitaţie publică cu oferte închise la Eforie, Bulevardul Elisabeta, pentru vînḑarea a:

98 chile rapiţă aproximativ, de pe moşia Găiseni, din jud. Dâmboviţa, predat gara Titu saŭ Gherganĭ, în saciĭ cumpĕrătoruluĭ, garanţie provisorie leĭ 2.300.

83 chile rapiţă aproximativ de pe moşia Chirnogĭ, din judeţul Ilfov, predat Olteniţa, în saciĭ cumpĕrătoruluĭ, garanţie provisorie leĭ 1.900.

*
* *

La 10 Iulie 1902, orele 10 a. m., se va ţine licitaţie la Eforie, pentru reparaţiunile generale de întreţinere, necesare învelitorilor clădirilor Spitaluluĭ de copiĭ, care după devis se urcă la leĭ 3.437, banĭ 60.

Doritoriĭ sunt invitaţĭ să-şĭ presinte ofertele d-lor sigilate, însoţite de o garanţie provisorie de 5 la sută, cunoscênd că garanţia definitivă va fi de 6 la sută.

*
* *

La 11 Iulie 1902, orele 10 a. m., se va ţine licitaţie, pentru reparaţiunile generale necesare învelitorilor clădirilor Osp. Penteleimon, care după devis se urcă la suma de leĭ 1.745, banĭ 60.

Doritoriĭ sunt invitaţĭ să-şĭ presinte ofertele d-lor sigilate, însoţite de o garanţie provisorie de 5 la sută, cunoscênd că garanţia definitivă va fi de 6 la sută.

*
* *

La 12 Iulie 1902, orele 10 a. m., se va ţine licitaţie la Eforie, pentru reparaţiunile generale de întreţinerea învelitorilor clădirilor Spitaluluĭ Colţea, care după devis se urcă la suma de leĭ 5.785, banĭ 55.

Doritoriĭ sunt invitaţĭ să-şĭ presinte ofertele d-lor sigilate însoţite de o garanţie provisorie de 5 la sută, cunoscênd că garanţia definitivă va fi de 6 la sută.

*
* *

La 23 Iulie 1902, orele 10 a. m., se va ţine licitaţie la Eforie, pentru construirea din noŭ la Spit. Rallet din jud. Dâmboviţa, a unuĭ grajd pentru 4 caĭ, cu o remiză pentru 2 trăsurĭ, şi cameră pentru servitorĭ, precum şi o autopsie construită a parte, care după devis se urcă la suma de leĭ 11.877.

Doritoriĭ depun o garanţie provisorie de 5 la sută, cunoscênd că garanţia definitivă va fi de 6 la sută.

Licitaţiunile se vor ţine în conformitate cu art. 68—79 din legea comptabilităţiĭ generale a Statuluĭ.

Caetele de sarcinĭ se pot vedé la Cancelaria Eforieĭ, în orĭ-ce ḑi şi orĭ de lucru.

Numaĭ mintea 'mpĕrăţeşce.

— Buna ḑiua, măre frate...
Cum? la umĕr cu toporu
Când e de arat ogoru?
— De, nea Dincă, ia, pĕcate!

— Ce pĕcate pot să fie,
Ba nu zĕŭ, mĕ, nea Tănase,
Ca Rumânu să se lase
De strĕbuna plugărie?

— Par' că-ĭ un făcut, nea Dincă...
Nu maĭ va cu plugăria:
Ba o 'nnécă bălăria
De te lasă c'o opincă;

Ba e ger şi nu-ĭ zăpadă,
Ba din cale-afară plouĕ,
Ba nu e măcar nicĭ rouĕ...
Cum o daĭ, tot gol în ladă!

— Las'o, mĕ, că-ĭ veche pîra, —
De când ochiĭ sunt cu gene.
Nepricepere orĭ lene
Eacă cine face dîra.

Ochiĭ sunt feréstra minţiĭ,
Uĭtă-te la altă lume;
Fă şi tu cum fac anume
Răbdătoriĭ şi cuminţiĭ.

Rostu-ĭ munciĭ temelie;
Vine-apoĭ învĕţătura
Să-ţĭ arate şi mĕsura
Pentru tóte 'n plugărie.

Tot Rumânu ară, ci-că,
Câţĭ sciŭ însă cum să are?
Maĭ la faţă, orĭ maĭ tare
Eĭ socot că nu ĭ nimică.

Şi e, măre, arătura
După ce sĕmînţă semenĭ ..
Nu pe tóte să le-asemenĭ,
Să te ia 'nnainte gura...

Unde puĭ apoĭ pămîntul?
Slab, la una nu priesce,
Alta 'ntr'însu huzuresce;
Îĭ rîd sórele şi vîntul.

Dacă ţarina 'ţĭ e slabă
Şi-ĭ nevoe s'o aĭ grasă,
Veḑĭ? gunoiul nu te lasă:
Gunoeşte-'ţĭ-o degrabă.

Plouĕ mult şi-ĭ vale? Bine,
Taie-ĭ scurgerĭ pe dălăturĭ,—
Că şi-acasă pân' nu măturĭ
N'aĭ curat şi e ruşine.

Nu prea plouĕ şi-ĭ nevoe?
Ţarina de-ĭ gunoită
Se păstréză umeḑită,
Răbdătóre 'n bună-voe.

E vr'o apă şi se póte?
Pune-ţĭ mâna toţĭ pe sapă,
Faceţĭ şanţ, aduceţĭ apă —
Şi udaţĭ, cu rost, ca 'n tóte...

Nimenĭ să nu se pripiască
Cum făcuşĭ odinióre,
Să 'ţĭ laşĭ casă şi ogóre,
Să 'ţĭ laşĭ muncă strĕmoşiască,

Să 'ţĭ ieĭ lumea 'n cap, mĕ frate,
Fără ca maĭ înainte
Să 'ţĭ facĭ cumpĕnă din minte
Şi din pilde luminate.

Bun e şi toporu, lasă,
Pentru cine ţarinĭ n'are.
Bun, să-l aĭ, ca fie-care.
Insă numaĭ pentru casă.

— Ti! nea Dincă!.. Ce se póte
Când vrea Dumneḑeŭ cu omu!
In livadă-ĭ cresce pomu
Şi în drum sfat bun îĭ scóte!

Eaca veḑĭ? o legătură
De pe ochĭ 'mĭ o trase Sfîntul...
Alt-fel parc'ă vĕd pămîntul,
Alte vorbe 'mĭ vin în gură.

Un lenos mĕ rătăcise,—.
Un mintos mĕ mântuesce...
«*Numaĭ mintea 'mpĕrăţeşce*»,
Bine ḑise cine ḑise!

N. Rădulescu-Niger.

Discreţiunea femeească.

Nu abusa de iubirea altora cerênd să facă ce doresci ci lasă-le celor ce te iubesc mulţumirea de a te îndatora. Una din cele maĭ preţióse comorĭ ale vieţeĭ nóstre este iubirea altora către noĭ, căcĭ iubirea acésta ne încălḑesce inima în greul vieţiĭ şi ne face să stăruim în calea bineluĭ. Omul, care nu se scie iubit de nimenĭ, trece prin lume ca printr'un pustiŭ şi fórte uşor alunecă. Avem dar să ne dăm silinţa de a păstrà comóra acésta, care preţuesce maĭ mult decât tóte averile.

Cât e de fericit copilul în mijlocul familieĭ, unde scie că este iubit şi unde tóte acţiunile luĭ sunt pornite din iubire! Cu ce drag îşĭ aduc aminte ómeniĭ

de copilăria lor, de căsuţa, care umbrià pe toţĭ iubiţiĭ, de ḑile fără de nor şi plóie, căcĭ numaĭ lumină, căldură, florĭ, fluturĭ, păsĕrele şi natura frumósă, alcătuiesc icóna vieţiĭ lor trecute. Îşĭ aduc aminte de iubirea sfîntă ce-ĭ ocrotià în copilăria lor, de mamă şi de tată, de bunica şi de bunic, tóte icóne şterse, dar aşà de lipite de sufletul lor. De câtă recunoscinţă nu se pătrunde sufletul omuluĭ, care-şĭ pune maĭ târḑiŭ în cumpĕna judecăţiĭ tóte sacrificiile ce s'aŭ făcut pentru el numaĭ din iubire desinteresată şi numaĭ pentru mulţumirea de a-l vedé bucurându-se.

Admiterea acesteĭ iubirĭ umple sufletul cu un prisos de fericire, care în şirul anilor lucesce şi ne încălḑesce, când vêntul rece voiesce să ne îngheţe stingênd acest focar dătător de fericire. Dacă nu e însă tratat cu iubire, copilul nu póte să iubéscă nicĭ el şi intrà în lume cu inima sécă, ba póte chiar înrăit, căcĭ el îşĭ aduce aminte şi de ceĭ ce aŭ abusat de iubirea luĭ şi îĭ rĕmâne în inimă un sentiment dureros şi o înstrăinare tristă.

Nimic însă nu stinge iubirea ca abusul ce facem de ea.

Incepênd cu copilul,— pierdem iubirea luĭ, dacă suntem nedrepţĭ faţă cu el, nu-l tratăm la fel cu fraţiĭ luĭ şi maĭ ales dacă, drept dovadă de iubire, cerem de la el lucrurĭ prea greŭ de împlinit. Astfel un copil, care e mereŭ certat pentru vioiciunea luĭ şi silit a stà liniştit, va fugì din ochiĭ părinţilor sĕĭ, care-l mustră pentru temperamentul sĕŭ, de care la urma urmelor el nicĭ nu e vinovat, şi se va înstrăinà de dînşiĭ. De la nimenĭ nu avem să cerem maĭ mult decât ceea-ce póte fără prea mare încordare şi cu atât maĭ puţin avem să cerem de la copiĭ, a căror iubire avem s'o păstrăm cu multă grijă. Cu aceia-şĭ bună-voinţă aŭ să fie trataţĭ toţĭ copiiĭ. Neapĕrat că ceĭ vrednicĭ de mustrare n'aŭ să fie cruţaţĭ, dar nicĭ nu avem să ne temem, că prin acésta le vom pierde iubirea, căcĭ dreptatea e recunoscută în inima copiluluĭ şi el se simte chiar maĭ liniştit după ce şi-a mărturisit greşéla orĭ şi-a

primit pedépsa meritată. Ceea-ce îl înstrăinéză e numaĭ nedreptatea ce i se face când i se cere prea mult.

Tot prin abus se pierde maĭ ales iubirea dintre soţ şi soţie. E lipsită de tact soţia, care cere de la soţul eĭ drept dovadă de iubire împlinirea vre-uneĭ dorinţe cu obicĭnuita formulă «*Dacă mĕ iubescĭ...*» căcĭ soţul, om înţelept fiind, de multe orĭ îĭ va arătà cu argumente resonabile greutatea de a împlinì acea dorinţă, şi ea, lovită în amorul propriŭ şi sciind că «alţiĭ pot», va trage conclusiunea, că nu e îndestul iubită. Póte că alta «maĭ fericită», dând peste un soţ maĭ slab de înger, a căruia uşurătate de caracter n'o observă, de óre-ce al eĭ caracter e şi maĭ uşuratec, va triumfà cu pretenţiunile eĭ şi-l va face să sacrifice chiar maĭ mult decât ceea-ce póte. Ce formidabilă iubire! Aḑĭ «dacă mĕ iubescĭ», îmĭ cumperĭ o rochie aşà, mâne «dacă mĕ iubescĭ» îmĭ facĭ cutare, poĭmâne «dacă mĕ iubescĭ», o celebritate europeană s'a ivit pe orizontul teatruluĭ, — «dacă mĕ iubescĭ, etc. etc. Dar te plictisescĭ în cele din urmă de atâtea probe de iubire, maĭ ales când le daĭ, înăbuşindu-ţĭ consciinţa. Şi câte exemple de nenorocirĭ avem împrejurul nostru, care maĭ tóte vin de la acest «*mĕ iubescĭ*». Ah, ce egoism revoltător e în inimile acestor prea mult «iubite» şi câtă suferinţă póte să resulte maĭ apoĭ inimile lor necumpĕtate când aŭ jertfit pe acestĭ prea mult «iubitorĭ».

Mult maĭ preţiósă trebue să fie pentru femeea înţeléptă mulţumirea de a primì doveḑile de iubire fără ca să le fi cerut, ca o suprindere plăcută şi pentru cel ce o face. Atuncĭ se vĕd expansiunile adevĕrateĭ mulţumirĭ. Incă maĭ uşor se pierde prietenia când cer uniĭ de la alţiĭ lucrurĭ ce nu se pot face cu tótă inima. Câte prieteniĭ nu s'aŭ stins prin cererea prea multor doveḑĭ de iubire!?

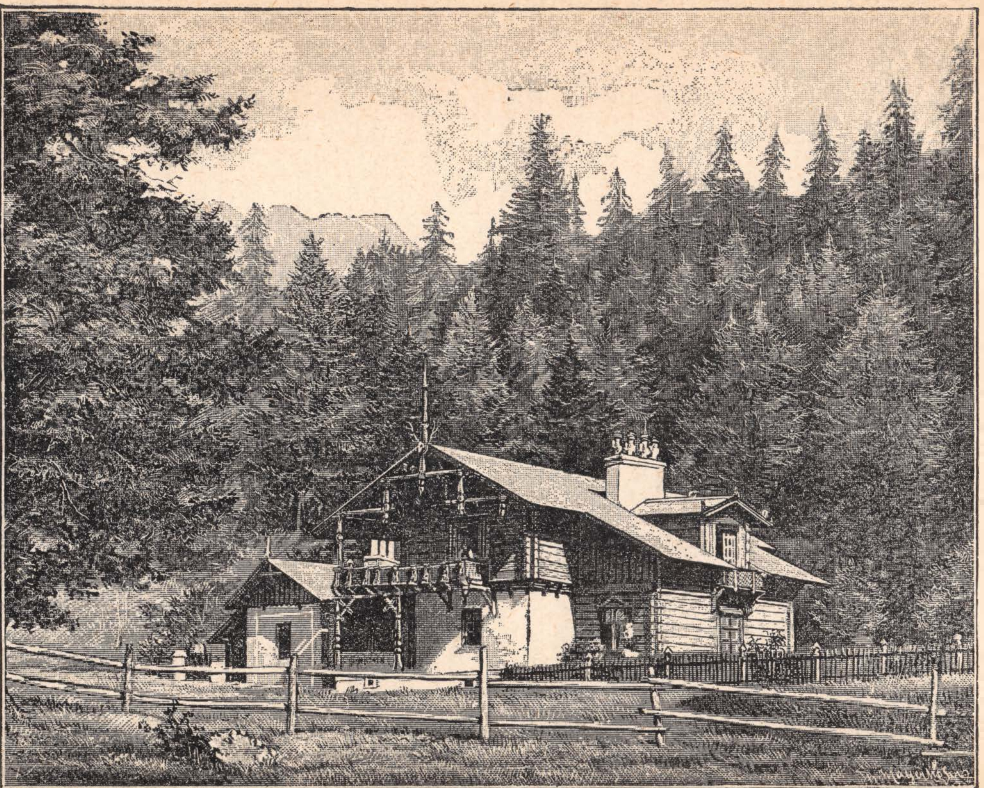
De mică dar copila are să fie deprinsă a da doveḑĭ de iubire, pe care nimenĭ nu i le cere, dar a nu cere ea însă-şĭ nicĭ odată şi de la nimenĭ asemenea doveḑĭ. Şi acéstă calitate tot numaĭ luând

parte la viaţa casnică póte să o câştige copila. Aci se deprinde a servì pe alţiĭ fără ca ea să céră decât la nevoie serviciul altora. In aşà numitele pensionate multe fete se desorientéză, căcĭ sunt servite şi fórte uşor se deprind cu gândul, că aşà trebue să fie tótă viaţa lor. E o adevĕrată calamitate, că fete de deosebite condiţiunĭ cresc împreună şi nu se ţine sémă de mediul, în care va avé fie-care să-şĭ desfăşure viaţa. Ast fel cele sărace sunt mereŭ preocupate să ascundă prin îmbrăcăminte şi prin alte aparenţe, ceea-ce în adevĕr sunt şi să pară maĭ mult. Singura corectură a acestuĭ neajuns este, ca tóte să fie crescute ca fete sărace şi fără de pretenţiunĭ, să se deprindă a se servì ele înşi-le şi a nu cere nimic de la alţiĭ, căcĭ cele bogate nu pierd nimic prin acésta, iar cele sărace câştigă mult, şi ele sunt majoritatea cea mare.

E o adevĕrată ruşine pentru multe dintre noĭ Româncele, repulsiunea ce avem de a ne ocupà cu gospodăria caseĭ, iar când n'avem încotr'o ne ascundem şi ne simţim umilite că suntem surprinse într'o ocupaţiune care ne face, la urma urmelor, onóre. Deprinḑênd copilele să se servéscă ele înşe-le şi să servéscă şi pe altele, se fac îndatoritóre şi în curînd ajung să céră cu sfială doveḑĭ de iubire de la aceia, carĭ maĭ bucuros le daŭ fără ca să fie cerute.

Eleonora Slavicĭ.

De ce trébă este funingenea şi cenuşa. La noĭ este deprinderea a nu băgà în sémă lucrurĭ folositóre, le aruncĭ şi isprăvescĭ comorĭ întregĭ. Iacă de pildă, de ce trébă este cenuşa şi funingenea: Cenuşa din lemn este bună pentru gunoit pomiĭ şi via, tot aşà este bună la crescerea erburilor. Funingenea este un mijloc fórte bun de gunoit, maĭ ales earbă, cépă şi alte legume, ba încă şi florĭ. Cenuşa şi funingenea maĭ nimicesc şi puriciĭ de pămînt, alungă melciĭ (culbeciĭ), cum şi alte gângăniĭ, ba e bună chiar şi pentru stârpirea muşchiuluĭ.

Casa de vînătóre a M. S. Regeluĭ (Sinaia).

SEMNE BUNE

Eparhia Dunăriĭ-de-jos a avut norocul să fie păstorită de păstorĭ cu harul luĭ Dumneḑeŭ şi darul S-tuluĭ spirit. Incepênd cu reposatul întru fericire Melhisedec, unul din luceferiĭ înaltuluĭ Cler Român, ea a trecut apoĭ sub administraţiunea spirituală a păḑiţilor de Dumneḑeŭ, I. P. S. Iosif, Mitropolit Primat şi I. P. S. Partenie, Mitropolitul Moldoveĭ; iar ca demn succesor al acestor Inalţĭ prelaţĭ, ea are astăḑĭ pe P. S. Episcop Pimen, care prin chipul cum îşĭ începe archierésca păstoríre, arată că va şcì să fie la nivelul înalţilor sĕĭ predecesorĭ. Dăm maĭ jos, circulara ce de curând a adresat păstoriţilor sĕĭ, din care să póte vedé rîvna ce pune pentru ridicarea cleruluĭ în particular şi a întreguluĭ popor în general. Iat'o:

Prea Cucernice Părinte,

Adevĕrul şi lumina, după care atât de mult s'a ostenit lumea veche, a strălucit odată cu venirea pe pămînt a Mântuitoruluĭ nostru Iisus Christos. Aceste douĕ înalte și sublime virtuțĭ, carĭ forméză coróna vieţiĭ creștine, sunt ca o sĕmînță aducĕtóre de mult rod, cu care Domnul a dăruit pe sfințiĭ sĕĭ Apostolĭ și pe urmașiĭ acestora, carĭ sunt păstoriĭ Bisericeĭ Sale.

Christos Dumneḑeul nostru a adus în lume regenerarea nóstră morală și fructele creștinismuluĭ sunt garanţia fericireĭ de vecĭ pentru toțĭ ceĭ-ce vieţuesc în Domnul, care pentru omul creștin este însușĭ adevĕrul, lumina, învierea și viéța. Tóte aceste bunurĭ cu care Domnnl nostru Iisus Christos, a îmbogățit lumea prin venirea sa, sunt și astăḑĭ așeḑĕmintele cele de căpetenie ale Bisericeĭ sale; iar slujitorul orânduit pentru cultivarea și fructificarea lor, în ogorul creștinismuluĭ *este tot clerul,* ca urmĕtor de drept al sfinţilor Apostolĭ.

Dacă socotim acum posițiunea păstorilor bisericescĭ, ca urmĕtorĭ aĭ sfinţilor Apostolĭ, cărora s'a încredinţat depositul sacru al înaltelor virtuțĭ, care s'aŭ arătat lumeĭ cu tótă strălucirea în însușĭ Domnul; și dacă socotim mântuirea care se dă în dar, celor ce se împărtășesc cu dînsele, apoĭ nu maĭ rămîne nicĭ o îndoélă, despre înalta chemare pe care o are clerul și în deosebĭ *preotul de enorie,* căruia i este încredințată grija mântuireĭ sufletescĭ a păstoriţilor sĕĭ.

Vecĭnic mĕ gândesc la modul cum ar puté clerul din acéstă de Dumneḑeŭ păzită eparchie, să-șĭ îndeplinéscă maĭ bine și cu maĭ mult folos duhovnicesc acéstă sfîntă a sa datorie, care izvorăsce din chemarea apostolieĭ sale și decĭ înainte de tot lucrul gândirea mea la acestea se îndreptéză:

Cum ar puté preotul nostru tot maĭ mult și maĭ cu înlesnire să-șĭ măréscă cercul cunoscinţelor sale, să se lumineze, să cunóscă adevĕrul, ca ast-fel să fie în putere, de a împărtășĭ acestea și păstoriţilor luĭ.

Cum ar puté preotul să lucreze la stîrpirea acelor rele, care cu urmările lor triste, bântue poporul, atât în partea sufletéscă cât și cea trupéscă; și cum ar puté el, ca să propovĕduéscă cu maĭ multă tărie moralitatea atât de bine făcĕtóre acestĕĭ vieţĭ.

Cum ar puté preotul să desvolte în popor dragostea către aprópele și să facă din toţĭ fiiĭ acesteĭ ţărĭ, atâţea fraţĭ, câte per-

sóne sunt, pregătindu-ĭ a fi gata la orĭ-ce lucru bun pentru biserică, ţară şi ném.

Cum ar puté el cu maĭ multă pătrundere și evlavie să săvîrșéscă sfintele serviciĭ, maĭ ales pe cel liturgic, ca ast-fel poporul cu maĭ multă dragoste și năzuință să mérgă la biserică în timpul Duminicilor și sĕrbătorilor.

Şi în fine cum ar puté preotul prin ale sale învĕţăminte, să îndemne și să înveţe pe săténul român, la o muncă maĭ pricepută, pentru cultura pămîntuluĭ și crescerea vitelor.

Acestea și altele de felul acestora, sunt preocupările mele de căpetenie cu privire la îndeplinirea datoriilor preotuluĭ, ca părinte și conducĕtor al poporuluĭ, cunoscĕtor de sine și de chemarea sa. Aceste gândirĭ, prea cucernice părinte, ocupă întrégа mea ființă și însufleţit de dragostea, care trebue să ne încăldéscă pe toțĭ, pentru iubita nóstră ţară și scumpul nostru popor, cu o biserică ortodoxă națională, vrednică de numele glorioșilor noștri strămoșĭ, carĭ aŭ apărat-o în grelele împrejurărı, care aŭ trecut peste Ea și ţara nóstră; am luat hotărîrea de a întroduce conferințe pastorale, atât de instructive cleruluĭ nostru, și a căror róde cu siguranță vor fi bine-făcĕtóre pentru popor şi ţara nóstră.

In acest scop, precum cunóscețĭ, v'am și convocat la reședinţa episcopală în ḑiua de 24 ale acesteĭ lunĭ, pe toţĭ protoereiĭ din eparchie în conferință protopopéscă, sub preşedenţia Nóstră, asistat de prea cuvioșia sa Archimandritul de scaun și de directorul cancelarieĭ și am alcătuit un comitet ad-hoc, al căruĭ membru sunteţĭ de drept. In acéstă primă ședință, în urma a maĭ multor discuțiunĭ s'a luat următórele hotărîrĭ:

a). Din două în două lunĭ, se va ține la reședința episcopală, sub președenţia Nóstră, conferinţa protopopéscă. In acéstă conferință, vețĭ aduce tóte observațiunile ce ațĭ putut face în judeţ adunate de la preoţĭ, saŭ de la alt cine-vă, privitóre la starea morală și socială a poporuluĭ, asupra cărora se va chibzui și găsi mijlócele de a combate apucăturile cele rele cum și acele mijlóce de a îndruma și a desvolta din ce în ce maĭ mult, tóte acele pornirĭ bune, creștinescĭ și cetățenescĭ.

b). In tómna fie-căruĭ an și în fie-care judeţ, se vor ţine conferințe pastorale cu toţĭ preoțiĭ urbanĭ și ruralĭ. In aceste conferințe se vor discuta și desvolta tesele de conferinţă, desemnate de Noĭ, avênd și avisul prea cucerniciеĭ vóstre. Aceste tese se vor comunica tuturor preoților, la o conferință, pentru viitórea conferință obligaţĭ fiind toțĭ preoțiĭ, fie parochĭ, fie supranumerarĭ, a le lucră cu îngrijire și după a lor putere, pe care le vor presenta la conferinţă. Aceste lucrărĭ vor fi predate de fiecare preot, președinteluĭ conferințeĭ, care de drept sunteţĭ şi după terminarea conferințelor care se vor ţine în diferite puncte ale judeţuluĭ, le veţĭ înaintă episcopieĭ, care le va examina și nota după a lor valóre.

Vețĭ pune în vederea tuturor cucernicilor preoţĭ, că de la succesul acestor lucrărĭ, de la hărnicia lor păstorală și de la buna lor purtare, atîrnă promovarea, saŭ transferarea de la o parohie la alta maĭ bună, cum si darea diferitelor demnitățĭ bisericescĭ, prin care s'ar puté distinge uniĭ de alțiĭ.

Acestea vor fi trecute în fóia registruluĭ matricular, care a-

nume îu acest scop s'a înfiinţat acum, pentru toţi preoţiĭ din eparchie, în care se vor nota, atât calităţile cele bune şi laudabile ale fie-căruĭ preot, cât şi scăderile, şi pedepsile de care se va face cine-và pasibil.

De data acésta, pentru conferinţele ce se vor ţine în luna Octomvrie viitor, după ce am luat şi avisul prea cucernicieĭ vóstre, am fixat următórele tese:

I. *Care sunt patimile principale ale poporuluĭ nostru şi care ar fi mijlócele prin care preotul ar puté să le combată.*

II. *Cum trebue să lucreze preotul, pentru a desvolta în popor din ce în ce maĭ mult simţămîntul moral şi al iubireĭ de ţară şi ném.*

III. *Care sunt relaţiunile firescĭ, între preot şi învĕţătorul sătesc. Rolul ce aŭ fie-care din eĭ în popor şi folósele ce pot aduce ţăriĭ şi némuluĭ.*

IV. *Care ar fi mijlócele prin care preotul ar puté îndruma pe ţăranul român, către o muncă maĭ spornică şi îmbunătăţirea condiţiunilor de traiŭ.*

V. *Cum trebue să vieţuéscă preotul, pentru a-şĭ păstra demnitatea sa preotéscă şi a-şĭ căpăta autoritatea morală, pe care trebue să o aibă faţă de popor.*

După ce v'am desfăşurat în acéstă circulară pe scurt, folósele ce pot atrage după sine aceste conferinţe, v'o înaintez tipărită şi vĕ invit, ca de urgenţă să o trimeteţĭ tuturor preoţilor şi diaconilor din judeţul prea cucernicieĭ vóstre, cu obligaţiunea, ca fie-care după a sa putere să se siléscă în a le studia şi desvoltà în scris pe colĭ de hârtie, cusute în caet follio pentru fie-care tesă. In acest scop vĕ înaintez ..... exemplare câţĭ preoţĭ şi diaconĭ aveţĭ în judeţ.

Dată în reşedinţa Nóstră episcopală din Galaţĭ.

Pimen al Dunăreĭ-de-jos

DUŞMANII GRĂDINEI DE LEGUME

— Noroc bun Moş Pavele şi la toţĭ óspeţiĭ d-tale! Bine v'am găsit, ce maĭ faceţĭ, maĭ sĕrbătoriţĭ astăḑĭ?

— Fórte mulţumim d-le învĕţător şi bine aĭ venit pe la noĭ!

Ia poftim colea pe banca asta, că noĭ ne-am adunat la umbră în livadă, colea pe iarbă, să ne maĭ odihnim pe ḑiua de mâne şi să maĭ punem la cale din cele nevoĭ.

— E drept Moş Pavele, că într'o livadă ca asta, nu numaĭ că te odihnescĭ, dar câştigĭ anĭ de viaţă şi sănătate. Aşà livadă, e un raiŭ pămîntesc, nu alta.

— Raiŭ, raiŭ, d-le învĕţător, dar numaĭ eŭ sciŭ cât alerg şi muncesc ca să-l ţiŭ cum trebue.

— Orĭ-cât aĭ alergà, să nu-ţĭ pară rĕŭ Moşule, căcĭ aĭ cu ce te lăudà.

Dar Sandu ce face acolo? S'a apucat să scuture cireşele ca prunele?

— Pĕcatele nóstre! Ia să vedĭ şi d-ta domnule învĕţător, că s'aŭ ivit nisce gândacĭ verdĭ. Ciucurĭ şed pe crăngĭ, întocmaĭ ca albinele când roiesc şi cum începe câte o cirésă să se cócă, pică grămadă pe dînsa lăsându-ĭ numaĭ sîmburile şi códa. De vr'o câte-và dile, mĕ lupt cu eĭ, ca cu nisce vrăjmaşĭ. Abia a venit băétul cu vitele din ţarină şi cum a mâncat, l'am pus de aşterne rînd pe rînd nisce ţóle pe sub fie-care cireş, pe carĭ când îĭ scutură crăcile, cad o mulţime de gândacĭ şi cum cad îĭ stropesc cu nisce leşie clocotită de nu se maĭ mişcă. D'apoĭ cu omidile, ce am maĭ tras! Eŭ unul curăţisem de la începutul primăvereĭ, de când ne-aĭ spus la biserică tóte gogoşile de prin pomĭ, dar să vede că veneaŭ de pe la vecinĭ.

— Bine aĭ făcut Moşule,

Aĭ lucrat drept ca un gospodar de ceĭ bunĭ; dar ia uĭtă-te la livedile celor care n'aŭ voit să asculte, cum le-aŭ mâncat omidile frunzele şi se usucă acum pomiĭ. Ion a Todosieĭ, am audit că rîdeà pe la crâşmă, de învĕţăturile mele, dicênd că neam de neamul luĭ nu le-a maĭ curăţit, şi acum iată că rîde satul de livada luĭ c'a rĕmas uscată.

Ce să facem, a fost éarna uşóră şi tóte gângăniile aŭ putut să învie; dar unde-ĭ omul vrednic nu se prind nicĭ de livadă, nicĭ de grădină.

— Tocmaĭ, d-le învĕţător, mĕ ţineam să te întreb că póte îĭ fi sciind vr'un leac pentru vermiĭ aceia care mănâncă legumele. Am înjghebat şi noĭ o bucăţică de grădină şi par-că-ĭ un făcut, aşà aŭ început să se usuce firele de bob şi de castraveţĭ. Când am căutat la rădăcină în cuĭburĭ, am găsit nisce viermĭ albĭ, lungĭ de un deget şi uniĭ încă cu bucăţica de rădăcină în gură. Ba a maĭ început şi un diavol de cârtiţă să se plimbe prin lesele nóstre, ca pe moşia tătânĕ-sĕŭ, în cât nevasta mea diceà că póte nu ne e dat nouĕ Românilor să facem grădinărie.

— Eĭ aşà, vorbă să fie, Bade Gheorghe, din contră e semn că aveţĭ un pămînt fórte bun şi gras, căcĭ viermiĭ, cârtiţile, coropişniţele, cărăbuşiĭ, melciĭ, rîmele şi cele-lalte gângăniĭ, tot pe la locurĭ grase şi afânóse se prăsesc.

He, he! Lele Marióră, tóte astea tăbărăsc pe munca omuluĭ, aşà de-a gata! Cu ele şi cu buruiana, are el de luptă, ca cu nisce duşmanĭ, ca cu nisce năsuinţe rele ale inimeĭ şi la urmă, cel vrednic, le dobóră şi le înlătură pe tóte.

Şi ele tot cu scirea luĭ Dumnedeŭ trăesc, ca nisce osînde, pentru ómeniĭ leneşĭ şi nevrednicĭ. Din parte-mĭ, bucuros voiŭ sta şi cu d-vóstră, colea la umbră şi vĕ voiŭ spune câte cevà despre duşmaniĭ aceştia aĭ grădinelor şi legumelor pe care ĭ cunosc şi eŭ.

Aşà bunióră, cu toţiĭ cunósceţĭ stricăciunile pe carĭ le fac puriciĭ, legumelor şi maĭ ales zarzavaturilor. Maĭ anul acesta, ploile le-aŭ cam tăiat pofta ca să se înmulţéscă, dar totuşĭ

când se înmulţesc, scăpăm de eĭ, dacă stropim cu de-amĕnuntul de câte-và orĭ legumele şi zarzavaturile, cu o leşie slabă de tutun, orĭ de ardeiŭ. Maĭ anul trecut, în grădină la Costache Alexandru, eraŭ prăpădenia pămîntuluĭ şi nu sciŭ cine l'a învĕţat să întindă jos printre rîndurĭ, nisce scândurĭ unse cu păcură şi pe urmă cu nisce beţişóre să scuture legumele. Cum cădeaŭ puriciĭ pe păcură, acolo rĕmâneaŭ, şi tot aşà încetul cu încetul şi-a scăpat omul grădina.

Fórte bine e, dacă seminţele legumelor se sémînă ames-

Cârtiţa saŭ sobolul.

tecate cu tabac de tutun.

Un alt leac, de alt-fel destul de practic, e să punem către séră, împrăsciete prin lese, nisce óle de pămînt cu gura în jos, rezemate pe câte două beţişóre culcate. In timpul nopţiĭ, o mulţime de puricĭ şi alţĭ gândacĭ îşĭ caută adăpostul în ele şi întorcênd diminéţa de tot, repede aceste óle, îĭ putem prinde cu uşurinţă.

Cam aceleaşĭ stricăciunĭ, dacă nu maĭ marĭ, le fac şi diferitele neamurĭ de *păduchĭ de frunze*; dar cu câte-và stropirĭ cu leşie de tutun, orĭ de săpun, îĭ dăm gata numaĭ decât.

Sunt apoĭ omiḑele de salată şi varză. Isprăvile lor le cunósce-ţĭ destul de bine. Cel maĭ bun leac, e să căutăm maĭ întâiŭ să stârpim fluturiĭ ceĭ albĭ, carĭ sbóră mereŭ în luna luĭ Maiŭ, făcênd séra focurĭ în apropiere de lese şi eĭ când vin să-şĭ lase ouĕle, se duc la lumină şi ard în flăcărĭ. Asemenea trebue să curăţim bine tóte ouĕle acelea gălbinuţe, pe care eĭ le pun pe sub frunze. Udând bine şi des maĭ ales zarzavaturile, ajutăm fórte mult înlăturarea omiḑilor.

In pămînt maĭ trăesc încă nisce omiḑĭ, carĭ strică o mulţime de legume. De acestea scăpăm, dacă la pusul seminţelor, se amestecă pămîntul din lese cu funingină.

N. I. Moga.

Profesorĭ ambulanţĭ.

Se scie că la administraţiunea centrală a Domeniuluĭ Coróneĭ se află orânduite cu mult gust şi pricepere tóte produsele acesteĭ administraţiunĭ cu care a figurat la Exposiţiunea Universală din Paris 1900.

Acéstă exposiţiune a fost visitată de M. S. Regele însoţit de Augustiĭ Oaspeţĭ A S. Principele Frederic de Hohenzollern cu Augusta Sa Soţie Principesa Luisa.

Aprópe întréga presă a vorbit în termenĭ fórte măgulitorĭ de acéstă exposiţiune, care face onóre ţăriĭ întregĭ.

De curând d-l Ión Kalinderu, neobositul Administrator al Domeniuluĭ Coróneĭ, a trimis o circulară tuturor agenţilor acestuĭ Domeniŭ, în acéstă privinţă, din care extragem şi noĭ următórele:

Vĕ mărturisesc că laudele ce necontenit ni le aduce aprópe întréga presă, sunt cu mult maĭ marĭ de cât realitatea faptelor, şi cu tóte că ne-am dat până acuma tóte silinţele, de a aduce încetul cu încetul, la îndeplinire o parte din planul de progres economic la care ţintim, totuşi maĭ avem mult, fórte mult de făcut, până vom izbutì a ne presentà publiculuĭ aşà după cum presa bine-voitóre ne înfăţişază şi după cum ne-am impus încă de la înfiinţarea Domeniuluĭ Coróneĭ.

Să nu credeţĭ, Domnute Agent, că criza economică prin care am străbătut şi în care ne aflăm încă, o putem atribuì numaĭ anuluĭ 1899, ea este aprópe generală, iar trebuinţele nóstre s'aŭ înmulţit simţitor în tóte păturile societăţiĭ, în cât în faţa unor asemenea schimbărĭ ni se impune nouĕ, celor cu cunoscinţe de carte să căutăm nouĭ îmbunătăţirĭ şi îndrumărĭ, să nu stăm indiferenţĭ, să ne apropiem de ţăranul nostru muncitor şi producĕtor, şi prin fapte şi exemple să căutăm a scóte din eĭ bunĭ economĭ, industriaşĭ şi neguţătorĭ, dându-le o direcţiune sănătósă în tóte ramurile economice, aşà cum fac cărturariĭ fraţilor noştri de peste graniţă, luând diferite măsurĭ, despre care în curând mĕ voiŭ întreţine cu d-vóstră prin o altă circulară.

Acésta este una din dorinţele de căpetenie ale M. S. Regeluĭ şi asupra căreia v'am atras luarea aminte prin maĭ multe circulărĭ ce v'am adresat.

Profit şi de ocasiunea că suntem în plină campanie de lucrărì şi vĕ îndemn a pune tótă rîvna şi energia d-vóstră în urmărirea scopuluĭ de maĭ sus, ca uniĭ carì cunósceţĭ în de ajuns silinţele nóstre şi a nu cruţà nimic pentru a dovedì publiculuĭ care ne urmăresce şi ne judecă, că merităm laudele, ce ḑilnic şi într'un mod generos, ni se aduc.

Maĭ adaog, Domnule Agent, că pe lângă prelegerile şi conferinţele ce uniĭ din d-vóstră faceţĭ pe la Societăţile

culturale-economice, am luat disposițiunĭ ca să vie pe la tóte comunele de pe Domeniile Corónei, profesorĭ ambulanțĭ specialĭ, carĭ să țină cursurĭ practice, în Duminicĭ și ḑile de sĕrbătorĭ, asupra diferitelor cestiunĭ din tóte ramurile agriculturiĭ, a industriilor derivate dintr'însa și comerciului articolelor agricole, îmbunătățirĭ carĭ se pot întroduce pe la satele nóstre. Cel d'intâiŭ care va începe vorbirĭ de acestea în curând, va fi d-l Dumitru G. Ionescu, doctor în sciințele naturale și fost inspector la Ministerul Domeniilor. Vĕ voiŭ însciință la timp pentru a'l primì și a-ĭ da tot sprijinul trebuincios.

Idealul nostru ar fi de a organisá pe cât cu putință pe locuitoriĭ de pe Domeniile Corónei în sindicate de producțiune și de desfacere a produselor agricole și în acest cas, țăraniĭ ar profità cu mult maĭ mult de resultatul munceĭ lor.

Exemplul e totul. El este școla némuluĭ omenesc și numaĭ la acésta putem învĕțà.

Prin trimiterea de profesorĭ ambulanțĭ, munca d-vóstră va fi înlesnită și complectată și vețĭ luà măsurile necesare ce vĕ vor arătà d-niĭ Profesorĭ, pentru ca sfaturile ce daŭ și inițiativele ce deștéptă să aibă o urmare practică.

Ion Kalinderu.
Administrator.

Chestiunea religiuniĭ.

'a maĭ scris în acéstă revistă despre religiune și dacă acum voiŭ reluà din noŭ acéstă chestiune, acésta o fac spre a arata cât de importantă este, și de aceea nu trebue să lipséscă nicĭ un moment din atențiunea nóstră. Erà un timp când nu se făceà nimic fără religiune, când lucrurile cele maĭ visi bile se explicaŭ prin ea. Pe atuncĭ natura întrégă erà populată cu zeitățĭ, cărora se atribuiaŭ diferitele fenomene, se explicà un fenomen, prin aceea că era voința cutăreĭ saŭ cutăreĭ zeițe. Intervențiunea luĭ Neptun erà de ajuns pentru a înțelege o furtună. Mînia luĭ Apolon explicà ciuma, care lovì pe Grecĭ la asediul Troeĭ. Acesta erà timpul de copilărie al inteligențeĭ ómenilor. E un rĕŭ a nu se atribui nimic luĭ Dumneḑeŭ, precum de asemenea e un rĕŭ a i se atribui tot. Fiind-că imediat ce inteligența omuluĭ ia un óre-care zbor, îndată ce începe a se desvolta, din acest moment începe a înțelege, că multe lucrurĭ se pot produce și fără intervențiunea puteriĭ divine și ca probă despre acésta le produce și el în laboratoriŭ, cum sunt scânteele electrice; când inteligența omuluĭ a ajuns la acéstă desvoltare, pentru ca să se convingă prin simțurile luĭ propriĭ, despre óre-care putere a luĭ, în opozițiune cu puterea divină, începe a se nasce în el o micșorare pentru ființa divină și din contră o mărire pentru ființa omenéscă. Inteligența luĭ arătându-ĭ explicațiunea sensibilă a câtor-và lucrurĭ, carĭ se puteaŭ

produce și fără ajutorul luĭ Dumnedeŭ, i-a dat așà de mare îndrăsnélă în cât crede că dacă ar continuà maĭ departe, va aflà cheia și modul de explicare al tuturor lucrurilor. Și'n adevĕr, că pe fie-care ḑi ce trece, un lucru noŭ se câștigă, iar ḑilele curgênd mereŭ și faptele explicabile se succed continuŭ.

Acesta e progresul sciinţeĭ, care se face în dauna religiuniĭ. Pentru că fapte, carĭ maĭ înainte intraŭ în explicaţiunea numaĭ a religiuniĭ, se vĕd acum a fi explicate de sciinţă. Iată de ce aḑi nimenĭ nu maĭ ḑice, că Neptun e causa furtuneĭ saŭ că Apolon e causa ciumeĭ, pentru că în locul acestor explicaţiunĭ religióse, se găsesc explicaţiunile sciinţifice. Inmulţirea explicaţiunilor sciinţifice, pe de o parte a adus un mare bine omeniriĭ, pentru că a făcut pe om maĭ stăpân pe natură, a înlăturat multe superstiţiunĭ și lucrurĭ miraculóse, carĭ speriaŭ pe omul vechiŭ. Mulţumită sciinţeĭ, noĭ putem plutì astăḑĭ pe deasupra apelor, fără grijă, putem străbate spaţiurĭ îndepărtate, putem să ne comunicăm ideĭ la distanţă, într'un cuvînt să cuprindem în noĭ, așì micĭ cât suntem, chiar întreg universul, așà de mare cât este el; dar a adus și multe lucrurĭ rele, l'a făcut prea încreḑĕtor în sine, pentru că l'a făcut să crédă că va devenì stăpân al Universuluĭ, l'a încurajat a răspândì declaraţiunĭ imposibile, că va descoperì pe Dumneḑeŭ și atuncĭ nu ne va maĭ rĕmâné nimic ascuns. Dacă va reușì a ajunge la acest lucru, ḑiceaŭ filosofiĭ de la începutul timpurilor contimporane, omul nu se va maĭ închinà luĭ Dumneḑeŭ, pentru că sciinţa va micșorà a tot puternicia luĭ și-l va reduce în rîndul tuturor faptelor cunoscute și explicabile.

Sfîrșitul secoluluĭ al XIX-lea, care trebuià să aducă la lumină acest adevĕr, care erà așteptat cu mare nerăbdare, pentru a scăpà pe ómenĭ din acéstă mare încurcătură, în care aŭ fost pușĭ de către ómeniĭ de sciinţă de la începutul secoluluĭ, pentru a arătà anume ce trebue să facă, să crédă saŭ să nu crédă, i-a arătat din contră neputinţa sciinţeĭ, i-a arătat marginile eĭ, i-a arătat, după cum ḑice genialul filosof englez, Herbert Spencer, care trăesce și astăḑĭ că: «dacă privim sciinţele ca o sferă, care se «măresce gradat, putem spune, că crescerea eĭ nu face decât să «măréscă punctele sale de contact cu necunoscutul, care o în«conjură.»

Orĭ-cât s'ar mărì sfera cunoscinţelor sciinţifice, va rĕmâne totușĭ tot-deauna deschisă chestiunea de început și de sfîrșit a lumiĭ, chestiunea de a se sci, cine este autorul acesteĭ lumĭ etc., lucrurĭ, în carĭ inteligenţa omenéscă n'a înaintat nimic și în carĭ nu va puté nicĭ-odată înaintà.

Despre aceste lucrurĭ sunt de acord toţĭ învĕţaţiĭ timpurilor nóstre, și cercetările din urmă aŭ arătat, că inteligenţa omenéscă e mărginită; ea póte deslegà chestiunile maĭ apropiate de ea, ne póte spune cum se produce plóia, trăsnetul, cutremurile de pămînt etc; dar e incapabilă în chestiunile maĭ depărtate, ca cele citate maĭ sus.

Acesta e un adevĕr, pe care nu-l contestă nimenĭ, astăḑĭ. Neputênd descoperì causa d'intâiŭ a lumiĭ, neputênd cunósce pe Dumneḑeŭ, omul reflectând asupra luĭ însușĭ, nu se maĭ găsesce mare și atot-putinte; ci, în faţa necunoscutuluĭ din urmă, a causeĭ causelor, cum ḑic filosofiĭ, acum exclamă, «cât de micĭ suntem,

«noĭ nu scim nicĭ cine suntem, nicĭ de unde venim, nicĭ unde «mergem, suntem suspendațĭ între cer și pămînt, între douĕ in-«finiturĭ și trăim într'o vecĭnică schimbare.

Acéstă nesciință de noĭ înșine, acéstă nesiguranță în care trăim, acéstă schimbare în care ne aflăm, nasce în noĭ trebuința de o ființă superióră de care să ne alipim, nasce în noĭ trebuința de Dumnedeŭ, care să ne conducă și să ne supraveghese în tóte actele nóstre, care să ne rĕspundă, când vom ridicà ochiĭ spre cer și să ne libereze, când vom apelà la ajutorul luĭ.

Iată, pentru ce, a fost un timp și timpul nostru chiar, când omul nu scià ce să facă, pe când poetul se întrebà.

«Când óre aceste probleme sublime
Vor fi deslegate? Când óre vom vedé
Perind astă nópte ș'a sa întunecime,
Din cupa sciințeĭ când óre vom bea?

când ómeniĭ se împărțiaŭ în douĕ tabere, în uniĭ, carĭ se închinaŭ luĭ Dumnedeŭ și alțiĭ carĭ nu se închinaŭ. Așà să ne explicăm noĭ stagnarea acésta religiósă de până acum, indiferența pentru biserică etc., pentru că erà o îndreptățire óre-cum, prin promisiunile ce le făceà sciința și ómeniĭ eraŭ înclinațĭ a crede, de óre-ce vedem dilnic propășirea eĭ. Adĭ nu maĭ e îndoială pentru nimenĭ, adĭ toțĭ ómeniĭ de sciință, dintre ceĭ maĭ pozitivĭ chiar, aŭ alăturea de ocupațiunile sciințifice și credințele religióse. Ministrul nostru ne oferă un exemplu: om de sciința cea maĭ exactă, profesor de sciințele matematice, totușĭ a avut grijă și de credințele religióse, pentru că a pus în programele școlelor, alăturea de chestiunile sciințifice şi rugăciunile la fie-care intrare în clasă, până chiar și în clasa cea maĭ superióră de liceŭ.

Prin urmare, ómeniĭ timpurilor primitive eraŭ religioșĭ, fără să-șĭ dea séma; ceĭ din timpurile nóstre sunt religioșĭ, în tótă convingerea și credința. Timpul cel maĭ periculos pentru religiune este timpul de mijloc al culturiĭ omenescĭ, când omul nu e nicĭ ignorant, nicĭ pe deplin cult, ci, hrănit prin câte-và cunoscințe științifice, se dedă cu totul lor și înaintéză vederĭ îndrzănețe lipsite de orĭ-ce fundament. Acéstă epocă de transițiune, tot-deauna înșélă pe om, pentru că sciința posedată în întregime, îmblândesce și moderéză pe om, în parte, devine intolerantă și agitătóre. De aceea, este bine a ne ferì să cădem în ispitele eĭ și să așteptăm tot-deauna rezultatele eĭ. Acesta fiind rezultatul problemeĭ religiuniĭ, acesta fiind adevĕrul, atuncĭ putem fi încredințațĭ, că religiunea nu piere, că n'a fost nicĭ odată om fără credință religiósă și că nu va fi nicĭ odată, pentru că ea corespunde la anumite nevoĭ ale natureĭ omenescĭ, carĭ nu pot să fie satisfăcute, de cât numaĭ prin religiune.

Const. I. Tomulescu.

La orĭ-ce înveninare de sânge, fie produsă prin mușcătură de insecte, de șarpe saŭ chiar de câne turbat, e bine să bea cel mușcat cât maĭ mult teiŭ până vine medicul.

Cultura legumelor și a pomilor fructiferi (1).

ȚELINA se sémĕnă atât pentru rĕdăcinele sale cât și pentru foĭ, întrebuințându-se în bucătăriĭ pentru mâncare, cât și pentru murat. Cere un pămînt umed în care nù póte cresce alte legume. Pămîntul trebue săpat și gunoit bine. Se înmulțesce prin sĕmînță, care, dacă se sémĕnă de-a dreptul pe rĕzóre, nu rĕsare decât după 5—6 săptĕmânĭ, de aceia e mult maĭ bine a se semĕnà în rĕsadniță chiar în Fevruarie, și uda cât maĭ des, pentru a înlesnì încolțirea. Pe la sfârșitul luĭ Aprilie, plantele se scot din rĕsadniță și se plantéză pe rĕzóre la 30 cm. depărtare fir de fir. După plantare, se udă timp de 3—4 ḑile, turnându-le apă cât de multă, și dacă pămîntul de felul luĭ nu e umed, trebue udat așà de mult ca apa să băltéscă la suprafață; udarea se repetă cât maĭ des în tot timpul crescerii. In timpul când parte din foĭ se culcă la pămînt, se rup acestea, lăsându-se numaĭ acele tinere Prășitul se va face orĭ de câte orĭ va fi nevoe.

Tómna, spre finele luĭ Octomvire, se scóte țelina din pămînt, se rup foile, lăsând numaĭ pe cele din mijloc, și ast-fel se pune spre păstrare în pivniță, îngropate în nisip.

Pentru a căpătà sĕmînță, facem același lucru ca la sfecle, cu singura deosebire că plantele după rĕsădit trebuesc udate des și în de-ajuns.

RIDICHEA se cultivă pentru rĕdăcina sa care se întrebuințéză în economia caseĭ. Dintre tóte varietățile de ridichĭ, se deosebesc douĕ: de primăvară saŭ de lună, și de tómnă saŭ de éarnă. Ridichile de lună sunt de maĭ multe soiurĭ, între carĭ unele maĭ marĭ, altele maĭ micĭ, roșiĭ, albe, gălbuĭ, etc. Pămîntul pentru ridichĭ trebue să fie puțin nisipos, lucrat bine și gunoit cu gunoiŭ descompus (mraniță); afară de acésta, pămîntul trebue să aĭbă o ast-fel de posiție ca să fie bătut de razele sóreluĭ. Gunoiul próspĕt nu e bun pentru ridichĭ, fiind-că le face a cresce găunóse.

Ridichile se înmulțesc prin sĕmînță, și dacă voim să le avem cât de timpuriŭ, le semĕnăm în luna Fevruarie în rĕsadniță.

---

(1) Vedĭ No. 28—29, 30, 31, 33, 35, 36 și 37.

Alt-fel se pot semĕnà pe la sfârşitul luĭ Aprilie pe rĕzóre. Dacă voim să nu ducem lipsa ridichilor de lună, le sĕmĕnăm treptat la fie-care 5—6 ḑile. Vara, când căldurile sunt marĭ, ridichile de lună se sémĕnă la locurĭ umbróse, și le udăm des, maĭ ales până rĕsar. Ridichile de érnă se sémĕnă în Iulie, semĕnându-le în rîndurĭ, depărtare între ele până la 20 cm., iar firele pe rîndurĭ, să aibă 8 — 10 cm. depărtare unul de altul. Dacă sunt prea rarĭ, trunchiurile se desvoltă prea mult, iar rĕdăcinele rĕmân micĭ și lemnóse. Se recomandă chiar, ca trunchiurile de îndată ce încep a se sburà (cresce), să se taie.

Ca lucrărĭ de întreținere, avem plivitul, desbătutul pămîntuluĭ și udatul.

Recolta ridichilor de lună se face potrivit cu crescerea lor, ne lăsându-le nicĭ odată a cresce prea mult, căcĭ în acest cas devin secĭ și-șĭ pierd din frăgeḑimea lor. Cele de érnă se recoltéză prin luna Octomvre până la 15 Noemvre; după ce se smulg din pămînt, li se retéză frunzele și se pun spre păstrare îngropate în nisip în șanțurĭ, orĭ se fac grămadă afară și se acoper bine cu pae și pămînt.

Totușĭ, în acest din urmă cas, trebuesc puse la un loc maĭ adăpostit și pămîntul să fie ridicat (nu vale) pentru a nu se adunà apa de desubtul grămeḑeĭ de ridichĭ.

Pentru a căpătà sĕmînța, facem acelașĭ lucru cum s'a arătat pentru stecle. Puterea de încolțire a semințelor póte durà până la treĭ anĭ.

HREANUL. E o plantă vivace (cresce maĭ mulțĭ anĭ); se cultivă pentru rĕdăcinele sale carĭ sunt întrebuințate pentru a da gust unor bucate. Cresce și în stare sĕlbatică, dar nu e bun ca cel cultivat. Îĭ place pămînturile cam umede. De alt-fel izbutesce în orĭ și ce fel de pămînt, însă în pămînturile tarĭ rĕdăcina rĕmâne subțire și se face lemnósă, — de aceia, pentru cultură, pămîntul trebue bine mărunțit și chiar gunoit.

Inmulțirea se face prin rĕdăcinĭ; se plantéză în găurĭ (gropițe), făcute pieziș cu rĕsăditorul și adâncĭ atât cât trebue să încapă rĕdăcina (cam 18 — 20 cm.). Distanța ce se păstréză între plantele rĕsădite, e de 50 — 70 cm.

După sădire, se acoper rĕdăcinele cu un strat de pămînt în grosime de 15 — 20 cm. Prin Iulie, după ce foile aŭ crescut, se trage pămîntul de pe lîngă fie-care rĕdăcină

până la cincĭ centimetri adîncime și se curăță tóte rĕdăcinele laterale, cu scop de a face ca rĕdăcina principală să créscă și să rĕmâie netedă; în urmă, acoperim rĕdăcinile, trăgênd pămîntul la loc și îndesându-l puțin. Tómna se scot rĕdăcinile din pămînt și se păstréză în pivniță îngropate în nisip.

Rĕdăcinile subțirĭ (vîrfurile), se plantéză din noŭ în primăvară.

(Va urma). **Ión E. Mihăescu.**

Povețe despre păstrarea sănătățiĭ.

Aerul.

Aerul înconjóră corpul nostru şi tot ce se află pe pămînt, intră prin gură şi prin nas în plămânĭ şi d'acolo în sângele ómenilor şi animalelor; nu-l vedem, îl simţim însă, maĭ ales când este prea cald saŭ prea rece, saŭ când se află în mişcare din causa vîntuluĭ. De la începutul vieţeĭ până la mórte, tragem aer prin nas şi prin gură în plămânĭ şi nu putem trăi fără de aer.

Omul şi dobitócele trag în plămânĭ aer curat şi scot din plămânĭ, prin gură şi prin nas, aer stricat, amestecat cu aburĭ şi cu alte materiĭ netrebuincióse corpuluĭ; maĭ ĭes din corp prin piele, cu sudóre (năduşélă), apă, aburĭ şi alte necurăţeniĭ, carĭ strică aerul din locuinţe, din grajdurĭ şi din alte locurĭ în carĭ se află ómenĭ saŭ vite, şi dacă nu reînoim acel aer, dacă nu-l primenim, deschiḑênd uşile şi ferestrele, pentru ca să iasă aerul stricat şi pentru ca să intre aer curat, sănĕtatea nóstră este ameninţată, căcĭ aerul ĭeșit din plămânĭ este otrăvitor. Ómeniĭ, maĭ ales copiiĭ carĭ şed mult timp într'un aer stricat, sunt maĭ paliḑĭ, aŭ sânge maĭ apos, sunt cu maĭ puţină putere, decât ceĭ carĭ trăiesc în aer curat.

Aerul din casă se strică, nu numaĭ prin necurăţeniile carĭ provin din corpul ómenilor, ci şi prin fumarea de tutun, prin varză (curechĭŭ) care se acresce, prin dovlecĭ şi alte fructe carĭ putreḑesc, prin pieĭ crude, prin cărbunĭ aprinşĭ în mangal, prin vetre cu coş rĕŭ clădit care nu trag bine, prin sobe crăpate carĭ lasă fumul să intre în casă, prin lămpile rĕŭ făcute, prin arderea de petroleŭ (gaz) prost, prin aburiĭ carĭ ĭes de la bucatele pe carĭ le gătim, de la rufele pe carĭ le spălăm şi le întindem, de la cârpe şi obiele murdare carĭ le uscăm în casă, prin felurite necurăţeniĭ carĭ zac şi putreḑesc în curte şi în jurul caseĭ. Din necurăţeniile din aer sunt fórte vătĕmătóre: praful care îl aducem în casă cu încălţămintea, cel care se face în casă din pămîntul aşternut pe

(1) Veḑĭ No. 37.

jos, din murdăriile aruncate pe jos, apoĭ uscate, călcate cu piciórele şi ridicate în aer, din scuturarea haĭnelor şi a aşternutuluĭ, din măturarea caseĭ cu mătura uscată în loc de mătură udă, orĭ după stropire cu puţină apă curată. Aerul maĭ póte conţine nisce materiĭ fórte fine, molipsitóre, provenite de la ómeniĭ bolnavĭ de bóle lipiciόse.

Adesea orĭ mirosul urît al aeruluĭ ne arată, că el este stricat; alte-orĭ însă, aerul otrăvit n'are un miros osebit, prin care să putem cunósce că este vătĕmător sănĕtăţiĭ. Dacă aerul conţine numaĭ cătăţimĭ micĭ de praf, ne putem apĕrà contra luĭ, căcĭ omul sănĕtos trage obicĭnuit aerul prin nas şi praful se opresce în nas de pereţiĭ umeḑĭ dinăuntrul nasuluĭ şi nu intră în plămânĭ; iar dacă se află în aer prea mult praf, ca la móra de făină, la curăţirea grânelor, la scóterea varuluĭ din cuptor şi la încărcarea luĭ, trebue să ţinem gura închisă, să nu vorbim.

Dacă aerul se strică alăturĭ cu casele saŭ chiar în casele nóstre, trebue să depărtăm necurăţeniile carĭ produc acea stricăciune; apoĭ trebue să aerisim casele nóstre, trebue să primenim aerul dintr'însele prin deschiderea uşilor şi ferestrelor de maĭ multe orĭ pe ḑi. Să nu ne temem că aerul próspĕt şi rece, care intră iarna prin ferestre şi uşĭ deschise, va vătămà sănĕtatea nóstră şi aceea a copiilor; aerul stricat aduce un rĕŭ maĭ mare decât puţinul aer rece cu care-l primenim, şi dacă copiiĭ sunt prea micĭ, n'avem decât să-ĭ acoperim cu o strae óre-care, cu o pătură, pentru timpul cât va sta feréstra deschisă. Chiar dacă se află cine-và bolnav în casă, acésta nu ne póte oprì ca să reînoim aerul din casă, căcĭ omul bolnav are şi maĭ mare trebuinţă de aer curat decât cel sănĕtos; pentru ca să nu rĕcéscă, îl putem învĕlì cu ţóle în timpul cât vor stà ferestrele deschise.

Dr. I. Felix.

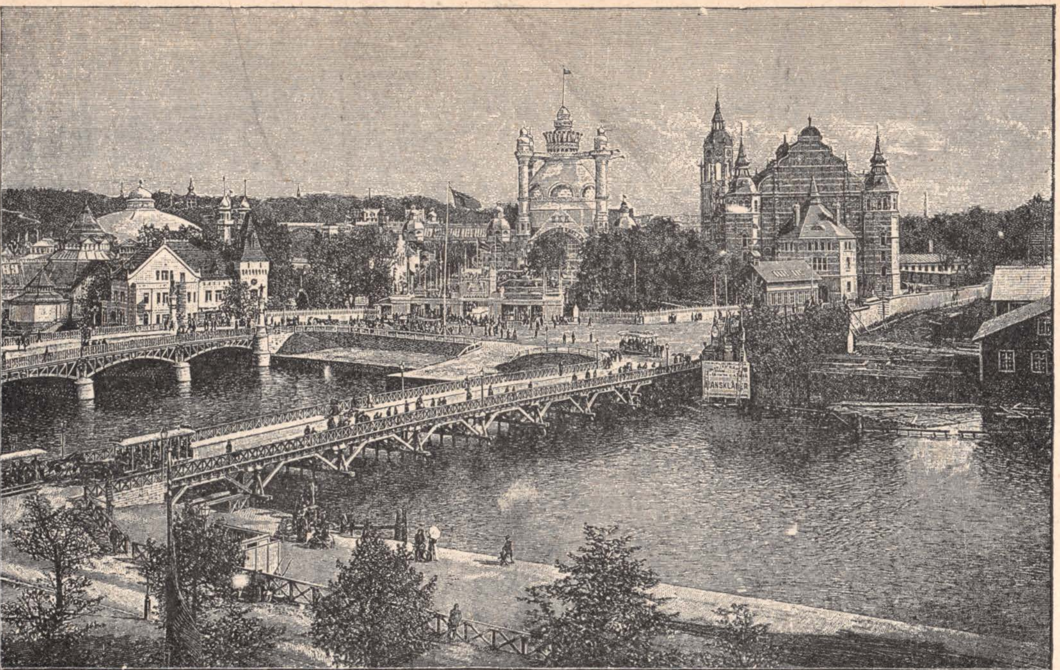
DE LA SATE

Duminecă, 19 Maiŭ a. c., s'a dat un bal în sala şcóleĭ din căt. Sibiciu-de-jos, com. Pânâteŭ-Buzĕŭ în folosul copiilor săracĭ.

Iniţiatoriĭ aŭ fost: Ión N. Stătescu învĕţ. Sibiciŭ, Ilie C. Dabija, învĕţător, Marunţiş-Zaharescĭ, şi Costică St. Stătescu, învĕţ. Colţĭ.

Balul a avut o reuşită frumósă, producênd un beneficiŭ mulţumitor.

Ca să avem salată frumósă trebue să semĕnăm sĕminţa maĭ rărişor în pămînt bun. Semĕnând tot la 14 ḑile putem avé vara întrégă salată. Indată ce are 7 — 8 foĭ, o scótem frumuşel şi o sădim. Lucrul acésta îl facem după o plóie, altminterĭ trebue să o udăm adese-orĭ bine. Săpatul şi udatul des, o ţine fragedă.

Oraşul Stockolm capitala Suedieĭ.

Ingrăşarea animalelor şi apa.

Fără îndoială că apa are o mare însemnătate în ceea-ce privesce îngrăşarea animalelor.

In adevĕr, apa este fórte trebuinciósă pentru mistuirea alimentelor, apoĭ pe lângă acésta ea înlesnesce fórte mult încorporarea alimentelor. Şi cu cât mistuirea şi încorporarea alimentelor sunt maĭ înlesnite prin îmbelşugarea apeĭ, cu atât animalele se vor îngrăşà maĭ mult. Că este adevĕrat acest fapt, orĭ-cine îşĭ póte da séma prin observaţiune.

Anume animalele carĭ aŭ apă în abondenţă la păşunele lor, în cât să pótă bea singure orĭ de câte-orĭ aŭ nevoe, se îngraşă cu maĭ mare înlesnire, maĭ repede, decât cele care nu aŭ apă la locurile de păşunat şi trebue ca să fie duse din timp în timp la adăpat.

Decĭ, tot-deauna la alegerea locurilor de păşune pentru îngrăşatul vitelor, trebue să se aĭbă în vedere şi apa.

De aceea se întâmplă de multe orĭ, ca în aniĭ de uscăciune, când ierburile sunt fórte pipernicite şi uscate, vitele duse la păşunat se îngraşe destul de repede dacă aŭ apă curată, bună şi în de-ajuns pentru adăpat.

Din contră, în locurile de păşune, unde apa e murdară şi neîndestulătóre, vitele nu numaĭ că nu se îngraşe, dar sunt supuse multor bóle periculóse.

I. Niculescu
Severin.

Corespondenţa medicală.

Sf. Sale Părinteluĭ *M. Busuiocescu*, com. *Leordenĭ*.

Ne pare rĕŭ că nu putem a vĕ da o povaţă în privinţa lecuiriĭ caluluĭ sf. V., cu speranţă de izbândă. Este greŭ, firesce, a aveà animalul în curte, a'l hrănì, adăpà şi curăţì, iar atuncĭ când treburile te năpădesc, să nu te poţĭ slujì de el, să nu aibĭ aprópe nicĭ un folos după urma luĭ.

Umflătura despre care ne vorbiţĭ, de la cotul din dărăt, după cum am presupus, tot *os mort* trebue să fie, acésta resultă de alt-fel şi din lămuririle pe carĭ le daţĭ în cartea poştală de la 10 Martie a. c., când scriţĭ între altele, că animalul merge cu atât maĭ rĕŭ, cu cât umblă maĭ mult, lucru ce se întâmplă maĭ ales în schiopăturile datorite óselor aşà ḑise *mórte*.

Incercaţĭ pomada de maĭ jos, nu, repetăm, ca să obţineţĭ o complectă vindecare, căcĭ acésta nu o dobândesce în cele maĭ multe casurĭ de óse mórte nicĭ medicul veterinar cu alte mijlóce, dar cu nădejde de a i se uşurà durerile animaluluĭ, şi a'l face să fie maĭ folositor.

Iată acea pomadă:

Iodur de potasium 1 gram, Bicromat de potasă 2 grame, Pomadă mercurială 65 grame, Mestică, fă pomadă.

Aécstă pomadă se va procurà de la orĭ-ce farmacie-

De ea să vĕ serviţĭ ast-fel:

Maĭ întâiŭ se tunde părul în dreptul umflăturiĭ, apoĭ se spală locul tuns cu apă şi săpun; după spălătură, se lasă a se uscà, încât să nu fie câtuşĭ de puţin umed pĕrul saŭ pielea. Acestea făcute, se ia din pomadă, preţ cam cât o alună, lipindu-se pe umflătură, peste care apoĭ, cu podul palmeĭ se frécă bine; se maĭ ia pomadă, iar se maĭ frécă, urmând aşà timp cam de 6—10 minute.

Dacă maĭ rĕmâne din alifie, se păstréză, ea nu se strică, în plus că se póte întrebuinţà cu multă reuşită în maĭ tóte umflăturile recĭ şi învechite, ale animalelor.

Fricţiunea fiind făcută, se va spălà persóna care a făcut'o îndată pe mâinĭ de pomadă, lăsându-se calul liniştit 3—4 ḑile.

A 5-a ḑi se unge umflătura cu unt de lemn saŭ untură de porc, iar a 6-a se trage o spĕlătură bună umflătureĭ şi în jos de ea piciorulu bolnav, cu apă căldicică şi săpun. De acì înainte se urméză aşà: o ḑi se unge umflătura cu unt-de-lemn şi o alta se spală, până când se ajunge ca semnele lăsate de pomadă să dispară.

Inchipuindu-se cazul că şi în urma aplicăriĭ acestuĭ tratament, nu s'ar simţi nicĭ o îmbunătăţire a rĕuluĭ, atuncĭ cel maĭ nemerit lucru este a se scăpà de un asemenea cal, vînḑêndu-se la un om maĭ sărman, care póte că chiar aşà cum se află, i-ar fi maĭ de ispravă, punêndu-l la serviciĭ maĭ uşóre.

Irimia Popescu
Medic-veterinar.

Bibliografie.

Albastru e titlul unuĭ drăgălaş volum de versurĭ, care are de autor pe d-l G. Tutovénu, institutor, şi în orele de visărie, poet. Volumul a apărut în cursul acestuĭ an în institutul de arte grafice Eminescu din Bucurescĭ.

Cele maĭ multe din poesiĭ sunt suspine ale uneĭ inimĭ tinere şi simţitóre şi sunt scrise cu multă gingăşie şi frăgeḑime. Icónele sunt îmbelşugate şi nesilite. Exprimând în mare parte sentimente de iubire, acest câmp de pe care poeţiĭ noştri aŭ cules atâtea florĭ frumóse; versurile d-luĭ G. Tutovénu îmĭ fac impresiunea unor micĭ, dar strălucitóre perle. In ele cetescĭ focul uneĭ tinereţĭ netrăite şi al uneĭ marĭ sete de viéţă.

Versurile sunt scurte, într'adevĕr, însă bine făurite. O mare înlesnire la scrierea lor, a fost că din cele patru versurĭ ale uneĭ stanţe, numaĭ versurile al doilea şi al patrulea riméză.

Multe din aceste poesiĭ sunt priveliştĭ ale naturiĭ; însă maĭ tóte sfîrşesc cu viersurĭ privitóre la acea care pare că stăpânesce viéţa şi gândurile tînĕruluĭ nostru poet.

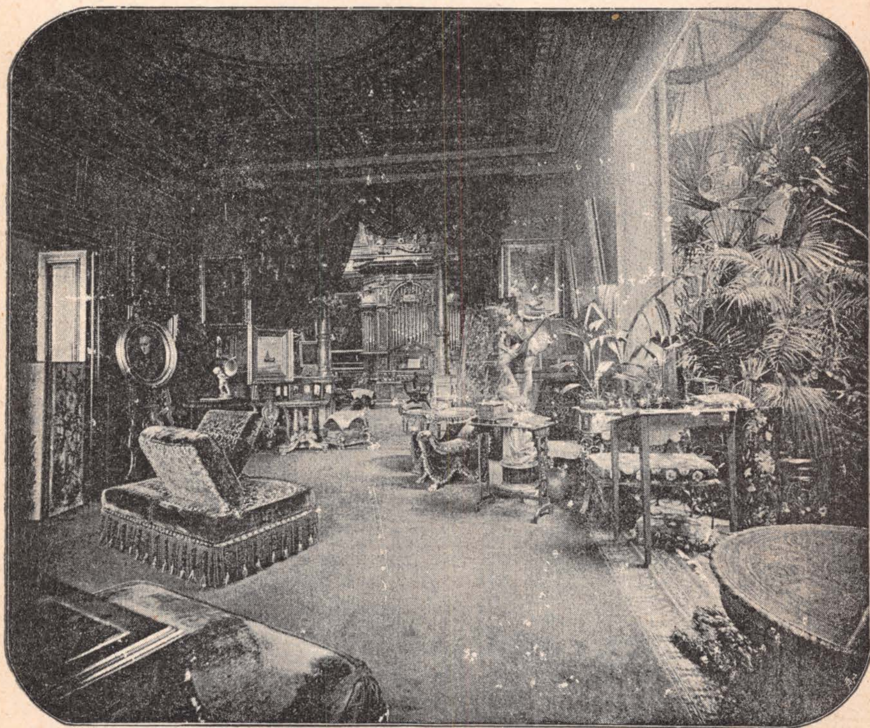
Negreşit că nu e vorba acì de o lucrare care ar pnté fi folosită de orĭ-cine. Ea se adreséză cu deosebire celor cultĭ, celor cu inima plină de ilusiunĭ poetice.

Cum poetul nostru e şi institutor, ar puté fórte bine ca pe viitor să scrie şi poesiĭ cu cuprins didactic, fie pentru memorisat, fie maĭ ales de pus pe musică, putênd aduce prin acésta un mare serviciŭ învĕţămîntuluĭ.

Dînsul promite mult, preḑicênd după mărturia ce ne-a dat-o în «Albastru» şi ĭ dorim şi alte succese literare.

Preţul volumuluĭ «Albastru» e treĭ leĭ, un preţ cam pipĕrat; dar de sigur că noì plătim inspiraţiunea poetică şi nu cele 122 pagine veline ale cărţiĭ sale.

Get.

Camera de musică a M. S. Regineĭ din Palatul Bucurescĭ.

Societăţĭ economice la sate.

La 25 Aprilie, s'a autentificat statutele Băncei Populare din comuna Vidra. judeţul Putna, cu denumirea de «Vrancea», cu un numĕr de 60 membriĭ. Acésta din îndemnul dirigintelui din Vidra.

* * *

Prin stăruinţele d-luĭ Gh. Petrăchescu, notar, I. Neculau, învĕţător şi Th. Pribeştianu, primar, s'a înfiinţat în comuna Ciorteştĭ, jud. Vasluĭ, o societate de economie şi credit cu numele de «Invierea săteanuluĭ». Acéstă societate numĕră la înfiinţarea eĭ 52 de membriĭ.

Ar fi bine de imitat acésta şi prin comunele vecine.

* * *

In comuna Oşeştiĭ din jud. Vasluĭ, cu începere de la 1 Aprilie a. c., s'a înfiinţat o societate de economie sub numele de «Buna-Vestirea». Iniţiatorĭ aŭ fost d-niĭ Grigore Georgescu, dirigintele şcóleĭ; Iorgu Motaş şi Octav Dimitriu, proprietarĭ; carĭ aŭ dat concursul lor. Societatea are ca preşedinte pe d-l Iorgu Motăş, iar casier d-l Grig. Georgescu, dirigintele şcóleĭ.

* * *

In cătunul Cocoş, jud. Dâmboviţa, s'a înfiinţat o societate economică cu numele de: «Progresul agricultoruluĭ», cu 60 membriĭ şi 2.500 leĭ capital activ.

Informaţiunĭ.

Anunţăm cu deosebită plăcere, apariţiunea broşuriĭ No. 3 din biblioteca societăţiĭ «Steaua». Titlul acesteĭ broşurĭ este: **Minunile Vieţiĭ şi Cheia Lumiĭ.** Lucrarea acésta este datorită peneĭ maestre a cunoscutuluĭ scriitor popular şi colaborator al revisteĭ nóstre, *Th. D. Speranţiă.*

Acéstă broşură, scrisă într'o formă alésă şi în stilul popular, obicĭnuit d-luĭ Speranţiă, este una din cărţile cele maĭ folositóte şi pline de învĕţăminte pe care trebue să o cetéscă cu drag orĭ-ce bun Român. Nu putem îndeajuns să o recomandăm iubiţilor noştri abonaţĭ, şi maĭ cu sémă ar fi de dorit ca ea să fie pusă în mâna tuturor copiilor, cumpĕrându-se pentru premiĭ, cu atât maĭ mult cu cât nu costă decât **15 BANI** exemplarul. Depositul e la cunoscutul Institut de Arte Grafice Carol Göbl, S-sor I. St. Rasidescu, str. Dómneĭ 16, Bucurescĭ.

Se scie că Societatea culturală «Steaua» la care sunt membriĭ din tótă ţara, cum şi din tóte ţările locuite de Românĭ, are în comitet bărbaţĭ distinşĭ din tóte culorile politice, avênd ca preşedinte pe neobositul Ion Kalinderu. Scopul ce ea urmăresce este dintre cele maĭ bine-făcĕtóre şi avem credinţa că activitatea eĭ va da în curînd róde spornice.

Este de datoria orĭ căruĭ Român să dea sprijin străduinţelor acesteĭ Societăţĭ, pentru binele patrieĭ şi ridicarea neamuluĭ. Facem un călduros apel abonaţilor noştri şi-ĭ rugăm să stărue

din tóte puterile pentru rĕspândirea cât maĭ mult în popor a broşurelor societăţiĭ «Steaua», carĭ sunt bune, folositóre şi eftine.

*
* *

Se aduce la cunoscinţa generală că cu începere de la 15 Iunie 1902 şi până la noĭ disposiţiunĭ, ḑiua de audienţă la d-l Ministru al Agriculturiĭ, Industrieĭ, Comerciuluĭ şi Domeniilor s'a schimbat, fixându-se în fiecare săptămână numaĭ Joia de la orele 11—12$^{1}/_{2}$ ḑiua.

*
* *

Duminică 16 Iunie curent, la orele 4 p. m., a avut loc inaugurarea Atelieruluĭ şi exposiţiuniĭ, cunoscutuluĭ pictor I. Marinescu-Vâlsan, în str. Cazărmeĭ, No. 89.

Vom vorbi într'un numĕr viitor despre acéstă exposiţiune care merită o deosebită băgare de sémă.

*
* *

La 1 Noemvrie 1902, orele 2 p. m., se va ţine concurs pentru postul de medic secundar în specialitatea de medicină internă la spitalul din Ploescĭ, ce se află ocupat provisoriŭ.

Condiţiunile de admisibilitate şi programa concursuluĭ, sunt publicate în «Monitorul Oficial» No. 278 de la 11 Martie 1900.

Registrul pentru înscrierea candidaţilor se află deschis în cancelaria Eforieĭ spit. civile din Bucurescĭ în ori-ce ḑi şi oră de lucru şi se va închide în ḑiua de 21 Octomvrie, orele 6 séra.

*
* *

Ministerul Agriculturiĭ Industrieĭ, Comerciuluĭ şi Domeniilor.

Instrucţiunĭ cu privire la importul viţelor din străinătate.

Ţările admise la import şi punctele vamale.

1. Importul de viţe din Algeria nu póte aveà loc de cât prin punctul vamal Constanţa şi Brăila.
2. Importul din Ungaria nu se póte face decât prin punctele vamale Predeal şi Vârciorova.

Permisele de import.

1. Importul se póte face direct de ceĭ interesaţĭ, orĭ prin agenţiĭ şi representanţiĭ pepinierelor streine. El nu este permis decât pentru regiunile viticole declarate oficial filoxerate.
2. Permisiunile de import se liberéză individual de Ministerul Agriculturiĭ după modelul A.

Odată obţinut permisul, trebue trimis pepinieristuluĭ expediator care-l ataşéză la foile de expediţiune a coletelor, aşà că viţele sosind la vamă să fie însoţite d'adreptul de acest act, care să permită intrarea în ţară, fără alte formalităţĭ decât acelea privitóre la plata vămeĭ, timbre etc.

3. Cererea adresată Ministeruluĭ de a autorizà importul trebue să indice în mod explicit;
   a. Ţara de unde aŭ să se importeze viţele.
   b. Localitatea şi pepiniera de unde provin,
   c. Numele pepinieristuluĭ,
   d. Felul viţelor (varietatea altoiuluĭ şi port-altoiuluĭ)
   e. Numĕrul lor.
   f. Locul şi via unde aŭ să fie plantate precum şi punctul vamal, prin care sunt a se întroduce.
4. Viţele importate trebuesc să fie bine ambalate în lăḑĭ uşor de vizitat şi închis la loc şi însoţite de un certificat de origină, prin care să se certifice de autoritatea competinte, că conţinutul expediţiuniĭ provine în intregime din stabilimentul pepinieristuluĭ expeditor şi că în pepiniera şi regiunea de unde provin viţele nu există Blackroth, iar de expeditor punctul vamal pe unde se va întroduce expediţiunea în ţară şi adresa destinatoruluĭ.

Obligațiunĭ pentru pepinieriștĭ, agențĭ de import saŭ Representanțĭ.

1. Representanțiĭ, agențiĭ și pepinieriștiĭ, carĭ fac import de vițe în țară sunt obligațĭ să se conforme întocmaĭ dispoșițiunilor art. 18 din regulamentul legeĭ de la 1899, pentru combaterea filoxereĭ, care-l obligă:

a. De a ține registre în regulă parafate și sigilate de Direcțiunea Agricultureĭ, în care să se înscrie numele cumpĕrătoruluĭ de vițe, anul, luna și ḑiua expedițiuniĭ, județul, comuna și localitatea (via) pentru unde s'aŭ vîndut vițele, de asemenea și varietățile de port-altoĭ saŭ altoĭ, ce aŭ făcut obiectul vînḑăriĭ.

b. La 1 Ianuarie și 1 Maiŭ în fie-care an, representanțiĭ, agențiĭ și pepinieriștiĭ fără altă invitațiune, trebuesc să trimétă regulat Ministeruluĭ agriculturiĭ, un tabloŭ detaliat în care se va indică:

c. Numele, județul, comuna și localitatea (via) pentru unde s'a vîndut vița,

d Data cumpĕrăriĭ;

e. Numérul și felul vițelor, indicând varietățile, port-altoĭ, altoĭ etc., precum și orĭ-ce alte detaliĭ, pentru ca să se pótă urmărì, și găsì origina vre-uneĭ maladiĭ, ce eventual s'ar desvoltà saŭ găsì în urmă pe vițele importate.

2. Orĭ-ce abaterĭ de la dispoșițiunile de maĭ sus, saŭ la dispoșițiunile ulterióre, carĭ se vor maĭ publicà în «Monitorul Oficial», sunt considerate ca contravențiunĭ și pot atrage după sine nu numaĭ aplicarea amendeĭ prevĕḑută la art. 17 din lege, dar și distrugerea vițelor și chiar retragerea autorisațiuniĭ de a maĭ continuà comerțul cu vițe în țară pentru viitor.

Vĕḑut și aprobat de noĭ, Ministrul Agriculturiĭ, Industrieĭ, Comerciuluĭ și Domeniilor.

(ss). **B. M. Missir.**

Apel.

In gândul, că mergem pe calea iubiriĭ némuluĭ nostru, noĭ, câțĭ-và tinerĭ Severinenĭ, luăm inițiativa înființăriĭ unor bibliotecĭ populare la fie-care din spitalele județuluĭ nostru.

Credem, că orĭ-cine vede ușor folosul, ce ar resultà pentru popor din cetirea unor cărțĭ bine alese, cu cuprins moral, național, orĭ utilitar.

In orele atât de lungĭ ale convalescențeĭ, bolnaviĭ spitalelor pe lângă că vor puté aveà o distracțiune plăcută, dar pentru mulțĭ dintre eĭ va fi un timp bine întrebuințat, acela ce-l vor petrece cetind cărțile uneĭ bibliotecĭ bine întocmite.

Chiar dacă resultatul întreprinderiĭ nóstre n'ar fi de cât numaĭ desvoltarea gustuluĭ de cetit în orele libere și prin urmare buna întrebuințare a timpuluĭ, care trece așà repede, tot ar fi de ajuns ca noĭ să simțim un puternic îndemn pentru atingerea scopuluĭ ce ne propunem.

Cum că asemenea bibliotecĭ sunt de mare folos pentru spitale, reese din faptul că în alte țărĭ ele aŭ luat ființă dejà de mult, s'aŭ desvoltat și sunt fórte mult cercetate.

In țara nóstră chiar, după observațiunile și spusele maĭ multor medicĭ, dacă uniĭ bolnavĭ cetesc câte odată, apoĭ maĭ tot-deauna eĭ se mărginesc la romane próste, la cărțĭ de ocasiune, care în loc să le foloséscă, maĭ rĕŭ le otrăvesc sufletul și le încurcă mințile.

Facem decĭ un călduros apel la inimele generóse și către ceĭ cu dor de bine pentru némul nostru ca să dea un sprijin intre-

prinderiĭ nóstre, fie prin donaţiunĭ de cărţĭ, fie prin subscripţiunĭ, convinşĭ fiind că în orĭ-ce fel s'ar manifestà ajutorul ce-l cerem, el va fi de un real folos pentru scopul ce ne propunem.

Diaconul I. V. Raiculescu, I. Niculescu-Severin, profesor, N. Cernătescu, advocat, Gr. Rupturénu, cap de portăreĭ.

NB. Donaţiunile se primesc pe adresa diaconuluĭ I. V. Raiculescu saŭ a d-luĭ I. Niculescu-Severin, profesor la liceul T.-Severin.

Mulţumirĭ.

Noĭ, N. Romanescu, Primarul Urbeĭ Craiova, aducem viile nóstre mulţumirĭ onor. societăţiĭ de asigurare «Naţionala», care în modul cel maĭ culant ne-a liquidat dauna ce comuna a suferit prin arderea pavilionuluĭ de la Hypodromul din Parcul Bibescu, asigurat la numita societate cu poliţa No. 211.280, liquidare care s'a făcut în timpul cel maĭ scurt posibil, de óre-ce deşì incendiul s'a întâmplat la 30 Maiŭ a. c., astădĭ 7 Iunie a. c., suntem pe deplin despăgubiţĭ, pentru care recomandăm tutulor a-şĭ asigurà avutul la acéstă societate, care în tóte ocasiunile a dovedit cea maĭ mare promptitudine.

* * *

Cr. Bărsănescu, din com. Gighera, jud. Dolj, aduce mulţumirile sale d-luĭ Ión Rădulescu, comersant Corabia, cum şi d-lor enoriaşĭ aĭ bisericiĭ, carĭ aŭ făcut diferite darurĭ bisericeĭ.

* * *

Pentru împrejmuirea din noŭ cu zăplaz de scândurĭ a curţeĭ Bisericeĭ din comuna Gulianca, s'a deschis de către Epitropie o listă de subscripţie şi la care aŭ bine-voit a venì în ajutor:

D-l Ministru C. I. Stoicescu, proprietarul moşieĭ Gulianca cu leĭ 100; Primăria comuneĭ Gulianca cu leĭ 40; Obştea locuitorilor cătunuluĭ Gulianca cu leĭ 220; Obştea locuitorilor cătunuluĭ Olănescu cu leĭ 108.

Din care banĭ s'a făcut curtea Bisericeĭ şi cu prisosul ce a resultat s'a comandat cumpĕrarea unuĭ Steag (Propor) pentru Biserică.

Pentru aceste fapte demne de imitat, Epitropia prin sub-semnatul, aduce cele maĭ viĭ şi respectóse mulţumirĭ atât d-luĭ ministru, cât şi Primărieĭ şi obşteĭ locuitorilor.

Paroh P. Ionescu.

Toţĭ d-niĭ membriĭ aĭ societăţiĭ „Steaua“, carĭ n'aŭ plătit cotisaţiunile pe anul al II-lea, început încă de la 1 Ianuarie 1902, sunt rugaţĭ să le trimită pe adresa d-luĭ P. Gârboviceanu, str. Sf. Ecaterina, administratorul şi casierul acesteĭ societăţĭ.

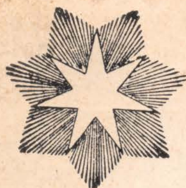
Sunt rugaţĭ de asemenea toţĭ domniĭ, carĭ aŭ primit liste de sub-scripţiune să le înapoieze cât maĭ neîntârdiat cu orĭ-ce resultat.

Ministerul Agricult., Industr., Comerc. şi Domeniilor.

La 20 Iulie a. c., orele 10 a. m., se va ţine licitaţiune publică la prefecturile judeţelor Brăila şi Vâlcea, pentru vîndare de loturĭ de la staţiunile balneare pendinte de Ministerul Domeniilor, Lacul Sărat, Govora şi Călimănescĭ-Căciulata.

Doritoriĭ de a cumpĕrà loturĭ la numitele staţiunĭ, pot luà informaţiunĭ atât la Minister, cât şi la Prefecturile respective.

STEAUA

Societatea *Steaua* are de scop a lucrà pentru întinderea învĕţătureĭ în popor, prin tipărirea şi rĕspândirea de scrierĭ şi publicaţiĭ morale, patriotice şi de folos practic, şi pentru împiedecarea, prin tóte mijlócele legiuite, a rĕspândireĭ de scrierĭ şi publicaţiĭ imorale, saŭ cu tendinţe contrariĭ statuluĭ şi ideiĭ naţionale române.

Cotisaţia este de cel puţin *doĭ leĭ* pe an, iar pentru învĕţătorĭ, preoţĭ ruralĭ şi sătenĭ, de cel puţin *un leŭ* pe an. Fie-care membru este îndatorat ca, în cel d'întâiŭ an după primirea sa, să facă a se primì în Societate cel puţin alţĭ doĭ membri noĭ.

Cererile de înscriere, însoţite de cotisaţia pe un an, se pot adresa d-luĭ *Petru Gârbovicénu,* strada Sf. Ecaterina, Bucurescĭ.

Comitetul. *Preşedinte*, **Ioan Kainderu,** *membru al Academieĭ Române.— Vice-preşedinte,* **Sava Şomănescu,** *mare proprietar, fost senator.— Admnistrator şi casier delegat,* **Petru Gârboviceanu,** *Administrator al Caseĭ Sf. Bisericĭ Autocefale Ortodoxe Române, director al Şc. Normale a Societăţiĭ pentru învĕţătura poporuluĭ român*; — *Secretar,* **Const. Banu,** *profesor secundar şi inspector şcolar —Membriĭ,* **Spiru C. Haret,** *Ministru, profesor Univers.;* **I. Dimitrescu Procop.,** *senator şi Primar al Capitaleĭ;* **M. Vădescù,** *deputat, profesor universitar;* **Cristu S. Negoescu,** *profesor secundar;* **Dim. Cecropid,** *institutor, preşedinte al Societăţiĭ corpuluĭ didactic primar. — Censorĭ,* **Const. Alimăneşteanu,** *inginer de mine; Preotul econom* **Const. Ionescu,** *profesor secundar;* **Const. Alexandrescu,** *revisor şcolar*

Membriĭ înscrişĭ şi cotisaţiunĭ plătite (Urmare).

Donaţia Ministeruluĭ Cultelor şi Instrucţiuniĭ publice 1.500 leĭ; Nicolaŭ G., revisor scolar (Piatra-Némţu), 5 leĭ; Teofănescu R. C. (Bicaz), 1 leŭ; Focşa A. Dumitru (Călugărenĭ), 1 leŭ; Cădere Pantelimon (Bistricióra), 1 leŭ; Idicénu Ión (Bodescĭ-Precistĭ), 1 leŭ; Livizénu Gh. (Bodescĭ-Precişţĭ), 1 leŭ; Cădere Gh. (Buhalniţa), 1 leŭ; Grosu Vasile, preot (Căciulescĭ), 1 leŭ; Teofănescu Gh. (Căciulescĭ), 1 leŭ; Andronie Gh. (Călugărenĭ), 1 leŭ; Roban Ilie (Crăcăónĭ), 1 leŭ; Constantiniŭ Gh, (Dómna), 1 leŭ; Grinţescu Constantin, diacon (Dómna), 1 leŭ; Nicolaŭ Grigore (Dobrenĭ), 1 leŭ; Cojocariŭ P. Gh. (Dobrenĭ), 1 leŭ; Popa I. (Serbescĭ), 1 leŭ; Mancaş I. P. (Dobrenĭ), 1 leŭ; Grinţescu N. (Galu), 1 leŭ; Teofănescu N. (Gârcima), 1 leŭ; Teodorescu Gh. (Gârcima), 1 leŭ; Mateiŭ C. V., (Girov), 1 leŭ; Constantinescu I., preot (Girov), 1 leŭ; Baltă C. (Hangu), 1 leŭ; Diaconiţa D., (Hangu), 1 leŭ; Lefter C., (Serbescĭ), 1 leŭ; Stan N., (Serbescĭ), 1 leŭ; Mironescu G., preot (Vînătorĭ), 1 leŭ; Stroescu Smaranda (Filiora), 1 leŭ; Gavrilescu Gh. (Filióra), 1 leŭ; Teodorescu I., (Băncescĭ), 1 leŭ; Goian Vasile (Băncescĭ), 1 leŭ; Irimescu Gh. (Vînătorĭ), 1 leŭ; Ionescu Alexandru (Costişa), 1 leŭ; Hanganu V., (Zănescĭ), 1 leŭ; Profin N., (Bălţătescĭ), 1 leŭ; Popovicĭ V., (Bălţătescĭ), 1 leŭ; Vasiliu N., (Bălţătescĭ), 1 leŭ; Serpişinu V., (Bârgăónĭ), 1 leŭ; Ungurénu V. T., (Bodesciĭ-Ghicăĭ), 1 leŭ; Gheorghiţoiŭ C., (Bodesciĭ-Ghicăĭ), 1 leŭ; Bălţătescu V., (Dragomirescĭ), 1 leŭ; Călin Ión (Dragomirescĭ), 1 leŭ; Roşescu Chiriac (Grumăzescĭ), 1 leŭ; Vasilin Gh., preot (Păstrăvenĭ), 1 leŭ; Dediŭ V., (Păstrăvenĭ), 1 leŭ; Trifan I., (Petricanĭ), 1 leŭ; Biclénu N., preot (Petricanĭ), 1 leŭ; Braşovanu Gh,, (Timisescĭ), 1 leŭ; Alexandrescu A. D., (Pipirig), 1 leŭ; Gherasimescu V., (Pipirig), 1 leŭ.

Numĕrul membrilor înscrişĭ cu începerea anuluĭ al II (1902) al societăţiĭ, e de 826; iar numĕrul banilor încasaţĭ de la aceştia şi de la vechiĭ membriĭ, e de 2.518 leĭ şi 70 banĭ.

(Va urma în No. viitor).

Inst. de Arte Grafice Carol Göbl, S-sor I. St. Rasidescu, Str. Dómneĭ 16. — Bucurescĭ